

Arrest

nr. 291 164 van 28 juni 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 20 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M.-P. DE BUISSET en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Sierra Leone nationaliteit te bezitten.

Op 24 juli 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 25 oktober 2022 en op 29 november 2022 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 19 december 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Sierraleoons staatsburger te zijn, afkomstig van Kombayende (Kono). U woonde van 2010 tot 2014 bij uw moeder in Freetown, nadat uw vader - die gescheiden leefde van uw moeder - u naar Freetown had gebracht om er te studeren. U had er een relatie met R.. Wanneer R. zwanger werd, was haar familie boos omdat jullie niet gehuwd waren. U vluchtte met R. naar Benghazi, een nieuw dorp in het Tankorochiefdom. Daar woonden jullie zo'n 8 maanden, tot uw vriendin overleed omdat ze ziek was. U vreest dat de familie van R. u verantwoordelijk houdt voor de dood van hun dochter.

Vervolgens verhuisde u weer naar het dorp van uw vader, Kombayende. Daar verbleef u tot het overlijden van uw vader in oktober 2016. Toen uw vader overleed moest u hem, als oudste zoon, immers opvolgen als leider in de Poro-society, iets wat u niet wou. Uw jongere broer was in 2011 immers overleden in de bush toen hij deelnam aan de Poro-society. Sindsdien waarschuwde uw moeder u om geen contact meer te hebben met de familie van uw vader. U diende 40 dagen na het overlijden van uw vader in zijn woning te verblijven, waarna u zou aanvaard worden in de Poro-society. Na 8 dagen vertrok u echter uit de woning en ging u naar uw oom I., vanwaar u Sierra Leone verliet.

U kwam in Europa aan in Italië waar u een verzoek indiende, vervolgens diende u een verzoek in in Frankrijk en ten slotte in België op 24/7/2020.

U legt in het kader van uw verzoek beeldmateriaal betreffende een brand, een artikel uit The Calabash Newspaper (dd. 27/12/2019), een medisch attest (dd. 10/11/22) en een brief van klinisch psychologe C.R. (dd. 24/11/2022) neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Uit een na het eerste onderhoud voorgelegd schrijven van klinisch psychologe C.R. blijkt dat u angstig bent om uw verhaal te vertellen en dat u nachtmerries hebt. Tijdens de opeenvolgende onderhouden hebt u uw verklaringen afgelegd zonder in te roepen dat u angst had om ergens over te praten. Ook na de onderhouden merkte u niet op dat u bepaalde zaken niet meer zou hebben durven zeggen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat uw vrees bij terugkeer naar Sierra Leone tweeledig is: enerzijds vreest u de familieleden van R. omdat zij u verantwoordelijk stellen voor haar dood, anderzijds vreest u uw vader te moeten opvolgen als een leider in de Poro-society.

Er dient echter te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de vrees voor de familie van R. kan reeds worden opgemerkt dat helemaal geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u voor de DVZ niets verklaarde over problemen met de familie van R. (zie vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ dd. 17/3/2021). U merkte dit zelf op aan het begin van uw eerste onderhoud op het CGVS en verklaart dat u met deze zaak worstelt en dat u op die dag niet in staat was dit te vertellen (zie notities CGVS dd. 25/10/22, p.3). Tijdens de twee onderhouden voor het CGVS vertelt u nochtans honderduit over uw beweerdde problemen met R. en haar familie. Ook had u reeds in februari 2019 verteld over deze problemen tijdens uw verzoek in Frankrijk. Dat u dan, voor de DVZ, deze problemen onvermeld liet tast reeds de geloofwaardigheid ervan fundamenteel aan. Immers, indien u werkelijk ernstige problemen vreest met de familie van R. bij een terugkeer naar Sierra Leone, mag van u verwacht worden dat u deze problemen reeds meldt bij uw onderhoud bij de DVZ. U vermeldde bij de DVZ enkel uw problemen met betrekking tot de Porosociety. Gevraagd of u naast die aangehaalde problemen nog problemen had met autoriteiten of medeburgers verklaarde u toen bij de DVZ expliciet 'neen' (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op DVZ, nr. 7).

U verklaarde voor de DVZ bovendien dat u van uw jeugd jaren tot mei of juni 2016 in Dabindeh, Kono woonde (zie verklaring DVZ dd. 23/9/2020, nr. 10). Voor het CGVS verklaarde u echter van 2010 tot 2014 in Freetown gewoond te hebben waar u R. leerde kennen op school en dat u in 2015 met R. naar Dabuneh in Kono ging schuilen (zie notities CGVS dd. 25/10/22, p.5). U verzwijgt voor de DVZ dus niet alleen uw problemen met R. maar ook uw beweerd verblijf in Freetown, waar u R. zou hebben leren kennen.

Er dient bovendien te worden opgemerkt dat - in tegenstelling tot uw vrees voor de Poro-society- u dus wel verklaringen aflegde over uw problemen met de familie van R. voor de Franse asielinstanties. **Deze verklaringen zijn echter dermate tegenstrijdig aan uw verklaringen voor de Belgische instanties, dat er geen geloof aan kan worden gehecht.**

Zo verklaarde u voor het CGVS dat uw moeder niet op de hoogte was van uw relatie met R. en dat ze het pas ontdekte toen R. zwanger was (zie notities CGVS 29/11/22, p.16-17). Voor de Franse autoriteiten verklaarde u echter dat uw familie op de hoogte was dat jullie samen waren en u voegt toe dat aan uw kant iedereen tot en met uw moeder op de hoogte waren omdat ze vaak bij u kwam (zie informatie in uw administratief dossier, gehoorverslag Frankrijk, p.5). Daarenboven vermeldde u bij uw verzoek in Frankrijk nergens dat uw vriendin zwanger was, wat opmerkelijk is aangezien volgens uw verklaringen in België het de zwangerschap was die jullie relatie aan het licht bracht (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p.17).

Verder verklaarde u voor de Franse autoriteiten dat uw liefdesrelatie met R. begon in 2015 (zie gehoorverslag Frankrijk, p.5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat R. in februari 2014 reeds zwanger was (zie notities CGVS, dd. 29/11/2022, p. 17).

Verder verklaarde u voor het CGVS dat R. wat geld had in Benghazi en dat u het geld dat zij aan u had gegeven had geïnvesteerd in de aankoop van twee bromfietsen (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p. 9). Voor de Franse autoriteiten verklaarde u dan weer dat u het geld waarmee u de twee bromfietsen kocht, gekregen had van uw broer (zie gehoorverslag Frankrijk, p. 6).

Vervolgens verklaarde u voor de Franse autoriteiten dat uw vriendin overleed in het ziekenhuis in Kono (zie gehoorverslag Frankrijk, p.8), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat ze overleden is in het huis van uw oom (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p.22).

Deze tegenstrijdigheden laten reeds toe geen enkel geloof meer te hechten aan uw verklaringen omtrent uw relatie met R. en de daaruit voortkomende problemen.

Wat betreft uw verklaringen over de problemen die u zou vrezen omdat u uw vader dient op te volgen in de Porosociety, kan het volgende worden opgemerkt: vooreerst zou u naar het dorp van uw vader zijn gegaan omwille van de problemen die u zou hebben gekend met de familie van R. (zie notities CGVS, dd. 29/11/2022, p.22-23). Aangezien deze problemen niet geloofwaardig zijn, is ook uw vlucht naar Kombayende - het dorp van uw vader niet aannemelijk en bijgevolg evenmin de problemen met de Poro-society die u daar situeert.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat u voor de Franse autoriteiten helemaal niets vermeldde over mogelijke problemen met de Poro-society. U - en uw psychologe - wijten dit aan uw angst om over deze problematiek te spreken. Het dient opgemerkt dat het alvast merkwaardig is dat u voor de DVZ geen gewag maakte van uw problemen met R. - ook al omdat u zich niet in staat voelde daarover te spreken - en u dus enkel over uw problemen met de Poro sprak om op een ander moment dan weer te verklaren dat u in Frankrijk niet in staat was om over de Poro te spreken - maar enkel over de problemen met R. sprak. U gebruikt 'angst' en 'niet in staat zijn ergens over te spreken' te pas en te onpas om uw omissies en tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen te vergoelijken. Dat uw psychologe een vertrouwensband met u heeft opgebouwd en er daardoor helemaal van overtuigd is dat u omwille van psychologische mechanismes verhinderd werd om in Frankrijk uw verhaal te vertellen, (zie schrijven van C.R. dd. 24/11/2022) kan door het CGVS niet weerhouden worden als verschoning voor uw uiteenlopende verklaringen. Uw psychologe baseert zich immers enkel op de verklaringen die u bij haar aflegt en is niet op de hoogte van de volledige inhoud van uw asioldossier.

Bijgevolg is het feit dat u uw problemen met de Poro-society totaal onvermeld liet bij uw asielverzoek in Frankrijk wel degelijk een element dat de geloofwaardigheid ervan ernstig aantast. Maar ook andere elementen uit uw asioldossier laten toe verder geen geloof te hechten aan uw verklaringen. Zo verklaarde u voor de DVZ dat uw vader, die u zou moeten opvolgen bij de Poro, overleed in 2013 (zie verklaring DVZ, nr. 13), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat uw vader in oktober 2016 overleed - waarna de problemen omtrent de opvolging aanvingen (zie notities CGVS, dd. 29/11/2022, p.4 en volgende).

Verder verklaarde u voor het CGVS dat uw jongere broer A. in 2011 overleed toe hij deelnam aan de Porosociety en dat dat de aanleiding was voor uw moeder om u te waarschuwen geen contact meer te hebben met de familie van uw vader (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p.17). Voor de DVZ maakte u echter geen melding van een broer A. - hoewel ook gevraagd wordt naar overleden broers en zussen (zie verklaring DVZ, nr. 17). Ook op 17/3/2021, bij het invullen van de vragenlijst CGVS op de DVZ, vermeldde u uw broer en de gebeurtenis bij de Poro-society niet. Voor de Franse autoriteiten vernoemde u als broers en zussen enkel N., M. en Ma., maar noemde u geen A. (zie gehoorverslag Frankrijk, p. 2).

Verder dient te worden opgemerkt dat u 19 jaar was (in 2016) toen u van uw vader hoorde dat u zou moeten geïnitieerd worden (zie notities CGVS dd. 29/11/22, p.5). Er dient te worden opgemerkt dat de initiatie bij Poro een ritueel is dat de overgang naar volwassenheid markeert en dat bijgevolg op jonge leeftijd plaatsvindt (zie informatie in uw administratief dossier). Dat u door uw vader pas op 19-jarige leeftijd gezegd wordt u te laten initiëren is alvast opmerkelijk, zeker gezien uw vader een leider zou zijn geweest in de society en uw jongere broer wel op jonge leeftijd zou geïnitieerd zijn (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 5-6). U verklaart bovendien zelf dat kinderen vanaf 8 jaar geïnitieerd kunnen worden (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 15). Bovendien blijkt u ook zeer slecht op de hoogte te zijn van wat u te wachten zou staan als lid van de Poro, wat merkwaardig is indien u er dermate tegen gekant was. Immers, heel wat mannen in Sierra Leone zijn lid van de Poro - zoals ook blijkt uit de informatie- en het

lidmaatschap brengt sociaal prestige mee, waardoor kan worden aangenomen dat wanneer iemand zich kant tegen dergelijk ritueel en lidmaatschap, die dat doet na zich gedegen geïnformeerd te hebben. Zo blijkt u niets te weten over de rol die uw vader speelde in de Poro-society. U weet dat mensen bij jullie kwamen eten, maar u wist niets over wat uw vader deed in de society (zie notities CGVS, dd. 5/10/22, p.11, dd. 29/11/22, p. 5). Dat uw vader daarover niets kon vertellen omwille van de geheimhouding en de vloek die zou volgen indien geheimen worden bekend gemaakt, is te ver gezocht. Niet alles is immers geheim aangezien over Poro ook heel wat openbare informatie beschikbaar is. Het is niet aannemelijk dat uw vader u helemaal niets kon vertellen over zijn - en uw toekomstige - rol als leider van de Poro. Uw moeder vertelde u dat uw vader een 'pomaso' was in de Poro-society, maar u hebt daar later met niemand meer over gesproken, u weet niet wat dat inhoudt (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p.7). Gevraagd wat u moest doen om uw vader op te volgen, blijkt u het niet te weten (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 7). Gevraagd waarom u geen lid wil worden van de Poro-society geeft u aan geen markeringen te willen op uw lichaam en ook niet te willen dat ze u beperkingen opleggen over eten en gedrag (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 8). U blijkt echter nergens van op de hoogte te zijn wat betreft de Porosociety omdat niemand er iets over mag zeggen, maar u bent blijkbaar wel op de hoogte van markeringen en beperkingen. U verklaart dat u tijdens de dagen dat u in de woning van uw vader diende te blijven in afwachting van uw initiatie, begeleid werd door enkele mannen die probeerden u te overtuigen van uw initiatie. Echter, gevraagd hoe die mannen dat dan deden, komt u niet verder dan te stellen dat alle 'assets' van uw vader naar u zouden gaan en u met uw kinderen zou kunnen delen (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 11).

Verder verklaart u dat u uw vader - toen u bij hem verbleef - niet boos wou maken met uw vragen en opmerkingen over de Poro, omdat hij ziek was en u dus aanvaardde wat hij zei (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 8). Indien u werkelijk in de positie dreigde te komen waarin u uw vader moest gedwongen opvolgen in een functie die u helemaal niet wou en waarvoor u blijkbaar uw land diende te verlaten indien u dit weigert, is het niet aannemelijk dat u de ziekte - en nakende overlijden - van uw vader niet te baat nam om met hem over enkele zaken duidelijkheid te verkrijgen en uw mogelijkheden te bespreken om aan uw verplichtingen te verzaken. Dat u dat niet deed, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Vervolgens verklaart u dat één van uw ooms - I. - geen lid was van de Poro-society. Gevraagd waarom hij geen lid was, blijkt u dat niet te weten. U blijkt ook niet te weten of uw oom I. problemen had, doordat hij geen lid was van de Poro (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 15). Indien u werkelijk zelf evenmin lid wou worden van de Poro en hiertoe toch zou gedwongen zijn, is het niet aannemelijk dat u - in de zes maanden dat u bij uw oom I. verbleef nadat u uw dorp was ontvlucht (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 8) - met uw oom I. hier niet dieper op inging.

U legt in het kader van uw verzoek een artikel voor uit The Calabash Newspaper (dd. 27/12/19), waarin gesteld wordt dat uw oom I. verdween na 'series of intimidation' door de Poro-society. Vooreerst is het opmerkelijk dat uw oom, die zelf geen lid was van de society, plots 3 jaar na de beweerde problemen zou 'verdwijnen'. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de eerste paragraaf van dit artikel duidelijk deels werd overgenomen uit een ander document (zie blauwe map in uw administratief dossier) en dus niet van de hand van de journalist is. Waar het oorspronkelijke document stelt dat de Poro Society is 'for men belonging to the temne and mende ethnic groups', stelt het door u voorgelegde artikel dat Poro is 'for men mostly belonging to some ethnic groups' wat het artikel doet passen in uw relaas, u bent immers Fullah (zie notities CGVS, dd. 25/11/22, p. 3). Verder dateert het artikel van december 2019 en wordt erin gesteld dat I.J. al meer dan 2 maanden verdwenen is. U gevraagd wanneer I. verdween, zegt u tijdens het eerste onderhoud op het CGVS dat hij pas in december 2019 is verdwenen (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p. 14). Tijdens het tweede onderhoud zegt u de exacte tijd van zijn verdwijning niet te kennen, maar dat u het nieuws 'zag' in december in het artikel. U verklaarde echter met de zoon van I. hierover gesproken te hebben (zie notities CGVS, dd. 29/11/2022, p. 14), dat u dan niet weet dat uw oom al 2 maanden eerder verdwenen zou zijn, is niet aannemelijk. Uw verklaringen stemmen niet overeen met de inhoud van het artikel, dat trouwens bulkt van de schrijf- en stijlfouten. Dit artikel is niet in staat uw ongeloofwaardige verklaringen te herstellen, integendeel.

U bezorgde op 17 oktober 2022 via uw advocaat aan het CGVS ook een filmpje over de strohut van uw oom die zou zijn afgebrand (bevindt zich in uw digitaal dossier). Er dient echter te worden opgemerkt dat uit dit filmpje, dat een afgebrande strohut toont en niets meer, niet kan worden afgeleid waar deze hut zich bevindt, aan wie die toebehoort, laat staan in welke omstandigheden de brand zou zijn ontstaan. U legt verder een attest (dd. 10/11/2022) neer van dr. C. waarin enkele littekens opgelijst worden. Het bestaan van deze littekens wordt hierboven niet in twijfel getrokken. De arts doet ook zelf geen uitspraak over hoe deze littekens zijn ontstaan, maar baseert zich hiervoor helemaal op uw verklaringen ('selon les dires de la personne...'), waardoor dit attest evenmin in staat is de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. De overige door u voorgelegde documenten (brief psychologe en krantenartikel) werden hierboven reeds besproken.

Gelet op bovenstaande dient te worden vastgesteld dat niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 5/12/2022. Aangaande de door u gepostuleerde opmerkingen - ontvangen op 13/12/2022- moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren/aanpassen en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/5, 48/6, § 5 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt om hem als vluchteling te erkennen.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

6.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

6.2. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Uit een na het eerste onderhoud voorgelegd schrijven van klinisch psychologe C.R. blijkt dat u angstig bent om uw verhaal te vertellen en dat u nachtmerries hebt. Tijdens de opeenvolgende onderhouden hebt u uw verklaringen afgelegd zonder in te roepen dat u angst had om ergens over te praten. Ook na de onderhouden merkte u niet op dat u bepaalde zaken niet meer zou hebben durven zeggen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoeker op geen enkele wijze betwist. Verzoeker wijst in zijn verzoekschrift weliswaar op zijn gezondheidstoestand, doch hij betreft deze geenszins op het bestaan van eventuele bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

7.1. Verzoeker verklaart Sierra Leone te zijn ontvlucht wegens bedreigingen vanwege de familie van zijn vriendin R., alsook omdat hij zijn vader zou moeten opvolgen als leider bij de Poro-gemeenschap. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

7.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de problemen met de familie van verzoekers vriendin R. en evenmin aan zijn bewering dat hij zijn vader zou moeten opvolgen als leider bij de Poro-gemeenschap. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niets vermeldde over de problemen met de familie van zijn vriendin R. Dat hij tijdens dit interview niet in staat zou zijn geweest om hierover te vertellen, zoals hij bij aanvang van zijn eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verklaart, is niet aannemelijk. Tijdens zijn beide persoonlijke onderhouds op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen legt verzoeker hierover immers uitgebreide verklaringen af en in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk had verzoeker hierover reeds verklaringen afgelegd. Dit klemde des te meer daar verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken eveneens zijn verblijf in Freetown niet vermeldde, waar hij R. zou hebben leren kennen;

(ii) de verklaringen die verzoeker over de problemen met de familie van R. in Frankrijk aflegde op verschillende punten tegenstrijdig zijn met hetgeen hij hierover in België verklaart: *“Zo verklaarde u voor het CGVS dat uw moeder niet op de hoogte was van uw relatie met R. en dat ze het pas ontdekte toen R. zwanger was (zie notities CGVS 29/11/22, p.16-17). Voor de Franse autoriteiten verklaarde u echter dat uw familie op de hoogte was dat jullie samen waren en u voegt toe dat aan uw kant iedereen tot en met uw moeder op de hoogte waren omdat ze vaak bij u kwam (zie informatie in uw administratief dossier, gehoorverslag Frankrijk, p.5). Daarenboven vermeldde u bij uw verzoek in Frankrijk nergens dat uw vriendin zwanger was, wat opmerkelijk is aangezien volgens uw verklaringen in België het de zwangerschap was die jullie relatie aan het licht bracht (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p.17).*

Verder verklaarde u voor de Franse autoriteiten dat uw liefdesrelatie met R. begon in 2015 (zie gehoorverslag Frankrijk, p.5). Voor het CGVS verklaarde u echter dat R. in februari 2014 reeds zwanger was (zie notities CGVS, dd. 29/11/2022, p. 17).

Verder verklaarde u voor het CGVS dat R. wat geld had in Benghazi en dat u het geld dat zij aan u had gegeven had geïnvesteerd in de aankoop van twee bromfietsen (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p. 9).

Voor de Franse autoriteiten verklaarde u dan weer dat u het geld waarmee u de twee bromfietsen kocht, gekregen had van uw broer (zie gehoorverslag Frankrijk, p. 6).

Vervolgens verklaarde u voor de Franse autoriteiten dat uw vriendin overleed in het ziekenhuis in Kono (zie gehoorverslag Frankrijk, p.8), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat ze overleden is in het huis van uw oom (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p.22).”;

(iii) aangezien geen geloof kan worden gehecht aan de problemen met de familie van R. (zie *supra*) en verzoeker verklaart in het kader van deze problemen naar het dorp van zijn vader te zijn teruggekeerd, evenmin geloof kan worden gehecht aan deze terugkeer en bijgevolg ook niet aan de problemen met de Poro-gemeenschap die verzoeker in dit dorp situeert;

(iv) verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk geen enkele melding maakte van de voorgehouden problemen met de Poro-gemeenschap. Dat hij daarover in Frankrijk niet kon spreken en zijn verwijzing hiervoor naar het bijgebrachte psychologisch attest (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) kunnen niet overtuigen. Het is niet ernstig dat verzoeker enerzijds verklaart dat hij omwille van angst niet in staat zou zijn geweest om tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken te vertellen over zijn beweerde problemen met de familie van R. en er wel vertelde over de problemen met de Poro-gemeenschap, terwijl hij anderzijds stelt dat hij in Frankrijk wel in staat was om over zijn beweerde problemen met de familie van R. te spreken, doch uit angst niet over de voorgehouden problemen met de Poro-gemeenschap. Verzoekers psycholoog baseert zich enkel op verzoekers verklaringen, zodat een verwijzing naar het bijgebrachte psychologisch attest hierop geen ander licht werpt;

(v) verzoekers verklaringen over zijn beweerde problemen met de Poro-gemeenschap op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tegenstrijdigheden bevatten: *“Zo verklaarde u voor de DVZ dat uw vader, die u zou moeten opvolgen bij de Poro, overleed in 2013 (zie verklaring DVZ, nr. 13), terwijl u voor het CGVS verklaarde dat uw vader in oktober 2016 overleed - waarna de problemen omtrent de opvolging aanvingen (zie notities CGVS, dd. 29/11/2022, p.4 en volgende).*

Verder verklaarde u voor het CGVS dat uw jongere broer A. in 2011 overleed toe hij deelnam aan de Porosociety en dat dat de aanleiding was voor uw moeder om u te waarschuwen geen contact meer te hebben met de familie van uw vader (zie notities CGVS, dd. 25/10/22, p.17). Voor de DVZ maakte u echter geen melding van een broer A. - hoewel ook gevraagd wordt naar overleden broers en zussen (zie verklaring DVZ, nr. 17). Ook op 17/3/2021, bij het invullen van de vragenlijst CGVS op de DVZ, vermeldde u uw broer en de gebeurtenis bij de Poro-society niet. Voor de Franse autoriteiten vernoemde u als broers en zussen enkel N., M. en Ma., maar noemde u geen A. (zie gehoorverslag Frankrijk, p. 2).”;

(vi) uit de beschikbare objectieve informatie inzake de Poro-gemeenschap (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat de initiatie bij deze gemeenschap op jonge leeftijd gebeurt daar het de overgang naar volwassenheid markeert. Dat verzoeker pas op negentienjarige leeftijd door zijn vader zou worden ingelicht dat hij zou moeten worden geïnicieerd in de Poro-gemeenschap, is dan ook veeleer ongeloofwaardig, temeer daar zijn vader een leider binnen deze gemeenschap zou zijn geweest en zijn jongere broer wel op jongere leeftijd zou zijn geïnicieerd. Dit klemmt des te meer daar verzoekers kennis over de Poro-gemeenschap en zijn eigen initiatie gebrekkig is: *“Bovendien blijkt u ook zeer slecht op de hoogte te zijn van wat u te wachten zou staan als lid van de Poro, wat merkwaardig is indien u er dermate tegen gekant was. Immers, heel wat mannen in Sierra Leone zijn lid van de Poro - zoals ook blijkt uit de informatie- en het lidmaatschap brengt sociaal prestige mee, waardoor kan worden aangenomen dat wanneer iemand zich kant tegen dergelijk ritueel en lidmaatschap, die dat doet na zich gedegen geïnformeerd te hebben.*

Zo blijkt u niets te weten over de rol die uw vader speelde in de Poro-society. U weet dat mensen bij jullie kwamen eten, maar u wist niets over wat uw vader deed in de society (zie notities CGVS, dd. 5/10/22, p.11, dd. 29/11/22, p. 5). Dat uw vader daarover niets kon vertellen omwille van de geheimhouding en de vloek die zou volgen indien geheimen worden bekend gemaakt, is te ver gezocht. Niet alles is immers geheim aangezien over Poro ook heel wat openbare informatie beschikbaar is. Het is niet aannemelijk dat uw vader u helemaal niets kon vertellen over zijn - en uw toekomstige - rol als leider van de Poro. Uw moeder vertelde u dat uw vader een 'pomaso' was in de Poro-society, maar u hebt daar later met niemand meer over gesproken, u weet niet wat dat inhoudt (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p.7). Gevraagd wat u moest doen om uw vader op te volgen, blijkt u het niet te weten (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 7). Gevraagd waarom u geen lid wil worden van de Poro-society geeft u aan geen markeringen te willen op uw lichaam en ook niet te willen dat ze u beperkingen opleggen over eten en gedrag (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 8). U blijkt echter nergens van op de hoogte te zijn wat betreft de Porosociety omdat niemand er iets over mag zeggen, maar u bent blijkbaar wel op de hoogte van markeringen en beperkingen. U verklaart dat u tijdens de dagen dat u in de woning van uw vader diende te blijven in afwachting van uw initiatie, begeleid werd door enkele mannen die probeerden u te overtuigen van uw initiatie. Echter, gevraagd hoe die mannen dat dan deden, komt u niet verder dan te stellen dat alle 'assets' van uw vader naar u zouden gaan en u met uw kinderen zou kunnen delen (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 11).

Verder verklaart u dat u uw vader - toen u bij hem verbleef- niet boos wou maken met uw vragen en opmerkingen over de Poro, omdat hij ziek was en u dus aanvaardde wat hij zei (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 8). Indien u werkelijk in de positie dreigde te komen waarin u uw vader moest gedwongen opvolgen in een functie die u helemaal niet wou en waarvoor u blijkbaar uw land diende te verlaten indien u dit weigert, is het niet aannemelijk dat u de ziekte - en nakende overlijden - van uw vader niet te baat nam om met hem over enkele zaken duidelijkheid te verkrijgen en uw mogelijkheden te bespreken om aan uw verplichtingen te verzaken. Dat u dat niet deed, tast eens te meer de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan.

Vervolgens verklaart u dat één van uw ooms - I.- geen lid was van de Poro-society. Gevraagd waarom hij geen lid was, blijkt u dat niet te weten. U blijkt ook niet te weten of uw oom I. problemen had, doordat hij geen lid was van de Poro (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 15). Indien u werkelijk zelf evenmin lid wou worden van de Poro en hiertoe toch zou gedwongen zijn, is het niet aannemelijk dat u - in de zes maanden dat u bij uw oom I. verbleef nadat u uw dorp was ontvlucht (zie notities CGVS, dd. 29/11/22, p. 8)- met uw oom I. hier niet dieper op inging.”;

(vii) het door verzoeker voorgelegde krantenartikel (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) inhoudelijk niet overeenstemt met zijn verklaringen, deels blijkt overgenomen uit een ander document en vol schrijf- en stijlfouten staat, waardoor eens te meer afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas.

(viii) de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet van aard zijn de voorgaande vaststellingen in positieve zin om te buigen: *“U bezorgde op 17 oktober 2022 via uw advocaat aan het CGVS ook een filmpje over de strohut van uw oom die zou zijn afgebrand (bevindt zich in uw digitaal dossier). Er dient echter te worden opgemerkt dat uit dit filmpje, dat een afgebrande strohut toont en niets meer, niet kan worden afgeleid waar deze hut zich bevindt, aan wie die toebehoort, laat staan in welke omstandigheden de brand zou zijn ontstaan. U legt verder een attest (dd. 10/11/2022) neer van dr. C. waarin enkele littekens opgelijst worden. Het bestaan van deze littekens wordt hierboven niet in twijfel getrokken. De arts doet ook zelf geen uitspraak over hoe deze littekens zijn ontstaan, maar baseert zich hiervoor helemaal op uw verklaringen ('selon les dires de la personne...'), waardoor dit attest evenmin in staat is de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te*

herstellen. De overige door u voorgelegde documenten (brief psychologe en krantenartikel) werden hierboven reeds besproken.

[...]

Op basis van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 5/12/2022. Aangaande de door u gepostuleerde opmerkingen - ontvangen op 13/12/2022- moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren/aanpassen en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut."

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Betreffende het niet-vermelden van de voorgehouden problemen met de familie van R. tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, herhaalt verzoeker zijn eerder aangehaalde verwijzing naar zijn gezondheidstoestand en voegt hij toe dat hij deze problemen niet vermeldde omdat hier geen geloof aan werd gehecht in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. Indien verzoeker daadwerkelijk meent dat hij internationale bescherming behoeft omwille van de beweerde problemen met de familie van R., kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij hiervan melding zou maken tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, *quod non*. Dat hieraan geen geloof werd gehecht door de Franse asielinstanties, weerhield verzoeker er klaarblijkelijk niet van om deze problemen tijdens zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen wel degelijk aan te kaarten. Bovendien is het geenszins ernstig dat verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken wel over zijn problemen met de Poro-gemeenschap vertelde en niet over de beweerde problemen met de familie van R. omwille van zijn mentale gezondheidstoestand, terwijl hij later beweert dat hij in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk omwille van deze mentale gezondheidstoestand niet over zijn voorgehouden problemen met de Poro-gemeenschap verhaalde, doch wel over de beweerde problemen met de familie van R. Dit klemmt des te meer waar hij in zijn verzoekschrift betoogt dat de problemen met de Poro-gemeenschap de belangrijkste aanleiding voor zijn vlucht waren, terwijl hij hiervan in Frankrijk zelfs geen melding maakte. Hierdoor wordt de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas eens te meer ondermijnd. Waar verzoeker nog betoogt dat hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel de belangrijkste plaatsen waar hij heeft gewoond, heeft meegedeeld en daardoor geen melding maakte van zijn verblijf in Freetown, kan hij niet overtuigen. Uit de "*verklaring DVZ*" blijkt duidelijk dat werd gevraagd naar een kort overzicht van de hoofdverblijfplaatsen gedurende de voorbije jaren, waarbij werd verwezen naar de reisroute, alwaar verzoeker evenmin zijn verblijf in Freetown vermeldde. Dit klemmt des te meer daar verzoeker verklaart dat hij van 2010 tot 2014 in Freetown woonde bij zijn moeder en daar zijn vriendin R. leerde kennen, zodat bezwaarlijk kan worden aangenomen dat zijn verblijf in Freetown slechts een detail was.

Wat betreft verder zijn verklaringen over de problemen met de familie van R. in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk, betoogt verzoeker dat hun families dachten dat hij en R. een vriendschappelijke relatie hadden, dat er in Frankrijk niet werd gevraagd naar de zwangerschap van R., en dat mensen pas van de relatie op de hoogte kwamen na de zwangerschap hoewel zij reeds maanden voordien een relatie hadden. Hiermee brengt verzoeker andermaal een gewijzigde versie van de beweerde gebeurtenissen inzake zijn relatie met R., waardoor eens te meer afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan. Verzoeker tracht hiermee in zijn verzoekschrift op gekunstelde wijze zijn eerdere tegenstrijdige verklaringen alsnog met elkaar te verzoenen, hetgeen allerminst ernstig is. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker betoogt dat hij zelf geld had, hetgeen hij had gekregen van zijn broer en van R. Dat hij in Frankrijk niet de kans had om hier in detail op in te gaan, is een blote *post factum*-

bewering waaraan geen geloof kan worden gehecht. Dat verzoeker zelf niet aanwezig was bij het overlijden van R., zoals hij in zijn verzoekschrift poneert, doet geen afbreuk aan het feit dat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij coherente verklaringen aflegt over de plaats waar zij zou zijn overleden, *quod non* (zie motivering uit de bestreden beslissing, *supra* vermeld).

Waar verzoeker inzake zijn problemen met de Poro-gemeenschap verwijst naar zijn mentale gezondheidstoestand ten tijde van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk, kan worden verwezen naar hetgeen hierover hoger reeds werd gesteld. Zijn verwijzing naar het voorgelegde psychologisch attest (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) is niet van aard hierop een ander licht te werpen, aangezien dit is attest louter op verzoekers verklaringen is gebaseerd. Waar verzoeker stelt dat zijn vader in oktober 2016 overleed en dat er op de Dienst Vreemdelingenzaken een misverstand gebeurde, komt hij niet verder dan het *post factum* bevestigen van één versie van deze in de bestreden beslissing terecht vastgestelde tegenstrijdigheid, hetgeen deze tegenstrijdigheid uiteraard niet ongedaan maakt. Verzoeker maakte bij aanvang van zijn persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen immers geen enkele melding van een misverstand dienaangaande tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat verzoeker veel details over de dood van zijn vader kon geven, zoals hij in zijn verzoekschrift stelt, is op zich geenszins van aard om de voormelde motieven uit de bestreden beslissing aangaande zijn voorgehouden problemen met de Poro-gemeenschap in een ander daglicht te plaatsen. Waar hij stelt dat hij zijn broer A. niet vermeldde tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken omdat A. reeds was overleden en hij enkel zijn nog levende broers en zussen vermeldde, dient erop gewezen dat uit de "*verklaring DVZ*" blijkt dat eveneens naar reeds overleden broers en zussen werd gevraagd.

Verder betoogt verzoeker dat hij later aan zijn initiatie bij de Poro-gemeenschap moest beginnen omdat hij in Freetown ging wonen en zo aan de initiatie kon ontsnappen, temeer daar zijn broer reeds was overleden na deelname aan activiteiten van de Poro-gemeenschap. Indien verzoekers vader daadwerkelijk een leider was binnen de Poro-gemeenschap en verzoeker diens oudste zoon was, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zijn vader zich niet zou laten opzijzetten louter omdat verzoeker in Freetown woonde, *nota bene* bij zijn moeder. Aangezien verzoeker zijn broer A. niet vermeldde tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk, kan hieruit geen verschoning worden afgeleid voor verzoekers beweerde laattijdige initiatie bij de Poro-gemeenschap.

Voorts voert verzoeker aan dat hij geen belangstelling had voor de Poro-gemeenschap, dat hij er daarom weinig over heeft opgezocht, en dat hij geen leider bij de Poro-gemeenschap wilde worden waardoor hij er met zijn vader en zijn oom niet over sprak. Hiermee komt verzoeker niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, hetgeen bezwaarlijk kan worden beschouwd als een dienstig verweer. Bovendien kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk meent internationale bescherming te behoeven omdat hij zijn vader moet opvolgen als leider bij de Poro-gemeenschap, hij zich terdege hieromtrent tracht te informeren, *quod non*.

Wat betreft het voorgelegde krantenartikel (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), voert verzoeker onder verwijzing naar Europese rechtspraak aan dat de commissaris-generaal de journalist of de krant had moeten contacteren om de inhoud en de authenticiteit van het artikel te verifiëren. Verzoeker gaat er echter verkeerdelijk van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal (en bijgevolg ook de Raad) kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren. *In casu* werd door de commissaris-generaal omwille van bovenstaande redenen terecht geoordeeld dat geen enkele bewijswaarde kan worden verleend aan het door verzoeker bijgebrachte krantenartikel.

Waar verzoeker wijst op het door hem voorgelegde medisch attest waaruit blijkt dat hij littekens heeft (zie map 'Documenten' in het administratief dossier), dient erop gewezen dat een medisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Uit het voorgelegde attest blijkt bovendien dat de arts zich baseert op verzoekers verklaringen, doch niet op zijn eigen bevindingen wat betreft de oorzaak van de

vastgestelde littekens. Op zich is dit attest dan ook niet van aard om op de voorgaande vaststellingen een ander licht te werpen.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad in hun geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

7.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

7.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

8.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

8.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

8.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sierra Leone zou hebben gekend.

8.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sierra Leone actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

8.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

9. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

10. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER